

„Pojď

sem,“ opakoval tím svým neodolatelným tónem, který milovala a zabíral na ni. Zvedla se a posadila se mu na klín, jak chtěl. Objal ji oběma rukama okolo pasu a lehce ji houpal.

„Mám plán,“ začal, „chci, abychom za pomoci těch hovad, jak říkáš, splatili celej ten úvěr...“

„Ale říkáš,“ skočila mu do toho, „že máš spoustu peněz, proč mi tedy nepomůžeš, zatímco...“ Nenechal ji domluvit.

„Říkal jsem, že mám peníze, ale rozhodně ne spoustu. Kdyby sis trochu namáhala svoji inteligentní hlavinku, přišla bys na to, kde všude byly použity. Nebudu to vypočítávat, chceš slyšet pokračování pohádky nebo se tu mám ponižovat tím, že ti detailně řeknu, kolik například stály naše tři auta nebo...“

„Ne,“ zjihla, „To nemusíš.“

„Ok. Nemám tolik peněz, abych mohl zafinancovat náš další život někde v cizině. Takový, abychom nemuseli pracovat, ani ty, ani já. Takový, abychom si koupili slušný bydlení nejlépe v zemi, kde je teplo. Oni nám to umožní. Když to ještě chvíli vydržíme...“

„Co ty...vydržíš?“ vyjela posměšně, „Spíš já, ne? S kolika těma prasákama se mám ještě vychrápat, aby...“

Jeho ruka bleskově vystartovala a chytila ji za vyhublý krk. Oči se mu nebezpečně zúžily, když jí syčel do obličeje:

„Nic – není – zadarmo, ty...ty zatracená nevděčná čubko! Cos byla, když jsem tě potkal? Co? Chm...znuděná maloměstská panička žárlivýho trouby, kterej si s tebou nevěděl rady!“ Eva v panické hrůze zoufale lapala po dechu. Sevření trochu povolilo, ale držel ji dál. Nechápavě kroutil hlavou.

„Dal jsem ti všechno, co jsem mohl,... radil jsem ti,... vytáhl tě z tý díry. Postaral jsem se, abys viděla kus světa a... bože... dokonce jsem udatně čelil svádění tvý pošahaný vychcaný dcéry... Kdybych tušil, jak budeš vděčná, tak jsem ji přefik... hm, neuměla si ani šukat, navzdory všem těm blbcům, co tě kdy měli v rukou... včetně tvýho muže... pravda, nebylas feťák... a to, to teď jsi.“ Zle se uchechtl: „Kde chceš brát koks, co? No mluv!

Máš vůbec v tom svém vyšňupaném mozku představu, kolik stojí jeden jedinej gram? Co?“ Náhle povolil sevření a ruku spustil volně podél těla. Eva se prudce nadechla, ale neodvažovala se ani pohnout.

„A miloval jsem tě,“ řekl najednou klidně a tak lhostejně, že ji zamrazilo. „Miluju tě pořád a jediný, co chci, je s tebou žít někde, kde se můžeme na všechny vykašlat a ufetovat se třeba k smrti, když budeme chtít.“ Po jeho zuřivosti už nebylo ani stopy: „Chci prodat tenhle pelech a zapomenout někde daleko, že vůbec existoval, ale...zatím si to kurva, nemůžem dovolit,“ dodal a smutně se usmál. Eva zírala, neschopna slova. Za notnou chvíli suše konstatoval:

„Jsme unavení, oba..., takhle to dál nepůjde. Musíme na ty dva večery někoho přijmout na výpomoc za bar. Ty musíš být jenom hostitelka. Nejlépe ženskou a víc než spolehlivou. Taky musí dobře vypadat.“ Přemýšlel nahlas a díval se někam za ni. Za okamžik se konsternované Evy zeptal: „Víš o někom?“